

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112226070
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6112226070.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni E. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V., K. XX, toho času B. B., J. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 66, 089 01 a vedľajšieho účastníka 2/ HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom vo Zvolene, ul. J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, v konaní o zaplatenie 798,66 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka 1/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/21/2013-181 zo dňa 15. 10. 2014,

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v rade 1/ o d m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 798,66 € s úrokom z omeškania vo výške 51 €, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 671,77 € od 20. 07. 2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 47,50 €, ktoré jej povolil splácať v 30 € mesačných splátkach vždy do

20-teho dňa v mesiaci, počnúc mesiacom november 2014 pod hrozbou straty výhody splátok (prvý výrok), s tým, že o náhrade trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia (druhý výrok). Z jeho odôvodnenia vyplýva, že vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 16C/21/2013-144 zo dňa 12. 06. 2013, ktorý odvolací súd zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) súd opätovne vec prejednal a v súlade s § 52 ods. 1, 558 zákona

č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) v spojení s § 153a ods. 1 O. s. p. rozhodol rozsudkom pre uznanie; s odkazom na § 157 ods. 4 O. s. p. uviedol v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a príslušné ustanovenia zákona. Dlh povolil odporkyni na jej žiadosť splácať.

O trovách konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O. s. p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne v rade 1/, zastúpený svojim právnym zástupcom a žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na ust. § 153a ods. 3 O. s. p., podľa ktorého rozsudkom na základe uznania nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom. Podľa § 99 ods. 2 O. s. p. súd zmier neschváli,

ak je v rozpore s právnymi predpismi. V súdnej veci by súd nemohol schváliť zmier, ktorý by priznal plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok a akceptoval by nekalé obchodné praktiky dodávateľa. Zdôraznil, že zmluva, z ktorej si odvodzoval právo navrhovateľ, vyplýva zo spotrebiteľskej veci a

obsahuje neprijateľné podmienky, ktoré pokiaľ by súd skúmal, tak by došiel k zisteniam, že zmluva obsahuje rad neprijateľných zmluvných podmienok, napr. dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou posledného odseku zmluvy. Zmluva neobsahuje ani údaj o RPMN v zmysle § 4 ods. 2 písm. g), ani úrok v zmysle § 4 ods. 5, preto je bezúročná a bez poplatkov.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v rade 1/ nevyjadril.

Odporkyňa sa po doručení odvolania vedľajšieho účastníka bez predvolania osobne dostavila na okresný súd a uviedla: „V prípade, že nebudem musieť platiť súdne poplatky za odvolanie a trovy konania, s podaným odvolaním súhlasím a pripájam sa k nemu“.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom v ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. s odkazom na § 201 veta prvá O. s. p. odmietol.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Odmietnutie odvolania vyjadruje procesnú situáciu, v ktorej sa odvolací súd vôbec nezaobrá obsahom napadnutého rozhodnutia, pretože zistí niektorý z dôvodov, ktorý viedol k nemeritórnemu rozhodnutiu. Deje sa tak v prípade oneskoreného podania odvolania neoprávnenou osobou, ak odvolanie voči rozhodnutiu nie je prípustné, alebo ak rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak. Odvolanie nemôže podať účastník, ktorý sa po vyhlásení rozsudku vzdal odvolania (§ 207 ods. 1 O. s. p.), alebo ktorý vzal odvolanie účinne späť

(§ 207 ods. 2 O. s. p.).

V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, čo znamená, že odvolacie konanie môže byť začaté len na návrh. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Kto je účastníkom konania vymedzuje Občiansky súdny poriadok v § 90 a v § 94. Okrem účastníkov konania (navrhovateľ - žalobca, odporca - žalovaný) môže odvolanie podať aj vedľajší účastník opierajúc sa o § 93 ods. 4 O. s. p., alebo § 201 O. s. p.,

ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (napr. v prípadoch poistenia, kedy vedľajší účastník hradí priznané plnenie za účastníka, na ktorého strane vystupuje). V takom prípade (§ 201) je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli.

Z obsahu vyplýva, že odvolanie podal už druhýkrát vedľajší účastník na strane odporkyne. Po prvom odvolaní sa odporkyňa pripojila k odvolaniu vedľajšieho účastníka, keď uviedla, že súhlasí s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka a pripája sa k nemu; v dôsledku podaného odvolania krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 16C/21/2013-144 z 12. 06. 2013 s tým, že uložil okresnému súdu povinnosť podrobiť zmluvu o revolvingovom úvere z 20. 12. 2007, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa (GE Money, a. s., Bratislava) a odporkyňou, ktorá je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, preskúmaniu, či spĺňa všetky náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z odôvodnenia prvostupňového rozsudku totiž vôbec nevyplývalo, či okresný súd tieto náležitosti zmluvy vôbec skúmal, a preto vyhovenie nároku navrhovateľa vzhľadom na konštatované nedostatky nemohlo obstať. Po zrušení rozhodnutia a vrátenie veci okresného súdu tento nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré predvolal účastníkov. Odporkyňa v prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa (vedľajší účastníci 1/ a 2/ ani ich právni zástupcovia sa nedostavili) na pojednávaní dňa 15. 10. 2014 navrhla rozhodnúť súdu rozsudkom pre uznanie a žiadala, aby bola zaviazaná zaplatiť dlžnú sumu v 30 € mesačných splátkach vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc mesiacom november 2014 (viď č. I. 178). Na tomto pojednávaní súd vyhlásil rozsudok tak, ako bolo uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia vyššie.

Po doručení rozsudku podal vedľajší účastník na strane odporkyne v rade 1/ v zákonnej lehote odvolanie. Odporkyňa odvolanie nepodala. Až po doručení odvolania vedľajšieho účastníka na vyjadrenie sa odporkyňa dostavila bez predvolania na okresný súd a uviedla, že v prípade, že nebude musieť platiť súdne poplatky za odvolanie a trovy konania, s podaným odvolaním súhlasí a pripája sa k nemu.

Takéto vyjadrenie odporkyne nemožno považovať za bezvýhradný súhlas s odvolaním, najmä v nadväznosti na jej vyjadrenie na pojednávaní pred okresným súdom, kde nárok v plnom rozsahu uznala. Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že ide už v poradí o druhé rozhodnutie vo veci, kde odporkyňa uznávala svoj dlh, bola nečinná a pripájala sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Odporkyňa v odvolacom konaní prejavila, že nemá záujem, aby v konaní bolo pokračované, pokiaľ by jej s tým vznikli nejaké finančné povinnosti, teda podmienila súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

Predmetom konania v prejednávanej veci je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov; do konania vstúpil pred 31. 12. 2014. Po rozhodnutí okresným súdom podal proti rozsudku odvolanie druhýkrát. Procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní je významne ovplyvnené vôľou hlavného účastníka (*dominus litis*), na strane ktorého vystupuje. Odvolací súd už nevyzýval odporkyňu na jej vyjadrenie, či s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí (bezvýhradne). Odporkyňa v podstate dvakrát vyjadrila svoj názor, pokiaľ sa týka odvolania vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd rozhodoval za účinnosti právnej úpravy, kedy sa výslovne súhlas hlavného účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka podľa zákona nevyžadoval; súhlas hlavného účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka je potrebný len od 01. 01. 2015 v zmysle § 93 ods. 6 O. s. p. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ním podaného odvolania je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase uskutočnenia týchto úkonov; Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31. 12. 2014 v § 93 ods. 2, 3, 4 ustanovoval, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu; do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu; o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh; v konaní ma vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; koná však iba sám za seba; ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností; odvolací súd už preto nevyzýval odporkyňu na vyjadrenie, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka, keďže odporkyňa tak urobila dvakrát, avšak s výhradou, že súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka len v prípade, ak nebude musieť platiť súdny poplatok a trovy konania.

O správnosti postupu odvolacieho súdu svedčí aj rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá je odvolaciemu súdu známa; konkrétne z uznesenia sp. zn.

3 Cdo 296/2014 z 13. 08. 2015 konštatoval, že právne názory Najvyššieho súdu sa k otázke, či vedľajší účastník je oprávnený podať odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu aj vtedy, ak ho nepodá účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, postupne kryštalizovali a dotvárali; rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 59/2009 spočíva na názore, že súd je povinný v prípade, že odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. V ďalších rozhodnutiach (sp. zn. 3 Cdo 188/2012-R/62/2014,

3 Cdo 137/2012, 3 Cdo 280/2013, 3Cdo 295/2013) v reakcii na množiace sa prípady, v ktorých občianske združenia na ochranu spotrebiteľa v obrovskom množstve a často len paušálne vstupovali do konaní, v ktorých išlo o práva zo spotrebiteľských vzťahov, Najvyšší súd uzavrel, že sa ani vedľajší účastník uvedený v § 93 ods. 2 O. s. p. nesmie účastníkovi konania nanucovať a vystupovať v ňom proti vôli hlavného účastníka, preto je súd povinný zisťovať, aký postoj zaujíma vedľajším účastníkom podporovaný hlavný účastník. Konštatoval tiež, že je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účast', ktorého si v konaní hlavný účastník neželá. Uznesením sp. zn. 6 Cdo 77/2014 zo dňa 07. 05. 2014 už Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že „rovnaký následok (ako z nesúhlasu účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka - poznámka odvolacieho súdu) treba vyvodiť zo situácie, ak hlavný účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom, vystupujúcim na jeho strane v rozpore so zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* („nech si každý stráži svoje práva“), zostane nečinný. V zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby sa takáto pasivita účastníka prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania“.

Z uvedených dôvodov krajský súd po zrušení rozsudku okresného súdu a po jeho znovupredložení po podaní odvolania len vedľajším účastníkom, ku ktorému sa hlavný účastník, resp. hlavná účastníčka

vyjadrila z výhradami, ako to bolo uvedené vyššie, vychádzal z názorov vyjadrených v týchto rozhodnutiach Najvyššieho súdu. Z týchto vyplýva aj, že ak súd prvého stupňa vytvoril účastníkovi, teda subjektu, o práva a povinnosti ktorého v konaní bezprostredne ide, ktorý sám odvolanie nepodal, náležitú procesnú možnosť, aby sa vyjadril k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom, ale účastník zostal pasívny a túto možnosť nevyužil, je opodstatnený záver, že samotný účastník sa k procesnému úkonu vedľajšieho účastníka stavia negatívne a nemá záujem, aby v odvolacom konaní bola preskúmaná správnosť prvostupňového rozhodnutia. Procesný postup, v rámci ktorého odvolací súd odmietne odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., nemôže mať preto za následok odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f) O. s. p. tomuto vedľajšiemu účastníkovi; správnosť nasmerovania tohto procesného trendu v rozhodovaní Najvyššieho súdu (to je, aby vedľajší účastník, na ktorého sa nevzťahuje § 201 ods. 1 O. s. p., bol oprávnený podať odvolanie proti rozhodnutiu prvého stupňa, len ak s tým výslovne súhlasí ním podporovaný účastník (je potvrdená aj prijatím novely Občianskeho súdneho poriadku, účinnnej od 01. 01. 2015, zakotvujúcej potrebný súhlas hlavného účastníka).

Preto odvolací súd po posúdení oprávnenia vedľajšieho účastníka, ktorým je združenie na ochranu práv spotrebiteľov, podať odvolanie proti rozsudku okresného súdu v zmysle § 201 v spojení s § 93 O. s. p. v znení účinnom do 31. 12. 2014, po preskúmaní vytvorenia procesnej možnosti odporkyni a vyhodnotiac jej postoj ako pasívny, vychádzajúc už z novšej judikatúry Najvyššieho súdu SR, odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. odmietol, ako podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený. Z postoja odporkyne odvolací súd vyvodil záver, že k odvolaniu vedľajšieho účastníka sa stavia negatívne a nemal záujem, aby v odvolacom konaní bola preskúmaná správnosť prvostupňového rozhodnutia.

Keďže okresný súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia (hoci v prvom výroku v časti uložil povinnosť odporkyni nahradiť trovy konania vo výške 47,50 € navrhovateľovi, ktorú zahrnul do možnosti splácať po 30 € mesačne), nerozhodoval o trovách odvolacieho konania ani krajský súd.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.